

скій образъ. Тога царскій сынъ закле се чловѣку оному, защо непременно ще се върне на уреченно то време: и абіе чловѣкъ убо измѣнисе на жена, а онъ прія перво то си естество, сирѣчь быде мъжь, и отидеши при тестя си, направи свадба та. Слѣдъ четьри месецы же смысли обѣщаніе то си, що то даде чловѣку оному сосъ клетва, и абіе върнасе при него: найдеши го обаче обременена (трудна), рече му: какъ да бъдемъ азъ сега вмѣсто тебе жена; понеже ты кога ме найде тува, азъ бехъ мома, а ты си сега трудна. И така царскій сынъ рекши побѣди чловѣка, и върнасе при баща си сосъ радость голема, и каза му сичко то, щото му се прилучи на пути отъ злаго совѣтника и философа. Тога царь разсърдившися на злаго оногова совѣтника, повелѣ и убиха го.

Така убо и азъ, о царю! надѣмсе, защо Богъ ще ми даде сила да си отмстимъ отъ тыя лукавы и злы совѣтницы и философы, ако ли не, сама ще се убіемъ, и ще бѣде причина та и грѣхъ верху ти, защо то не отмсти мене отъ сына ти, какъ то подобаваше, ради насиліе то му и толико то безсрамство и беззаконіе. Тога царь чувши тыя думы женски, повелѣ да убіятъ сына му.